

dele. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at en Formuebeskatning i Forbindelse med en Kildeartsbeskatning vil være baade uretfærdig og, synes jeg, ogsaa ret meningsløs i det hele taget. Vi maa jo huske paa, at hvis vi beholde Kildeartsbeskatningen og indføre en Formueskat, vil det sige, at Formuen, hvis den er anbragt i en Sparekasse, i en Bank eller i Obligationer, for det første faar sit 50 pCts. Tillæg efter Kildeartsbeskatningen og ved Siden deraf en eller anden i Vedtægten fastsat Skat, men det kan vel ikke være Meningen. Eller hvis Formuen er anbragt i fast Ejendom, hvad der jo for Landets Vedkommende er det almindelige, vilde det betyde for Landets Vedkommende — hvor man vistnok i de allerfleste Amter har fastsat, at Indtægten af faste Ejendomme bliver at forhøje med $33\frac{1}{3}$ pCt. —, at først forhøjede man Indtægten af den i en Ejendom anbragte Formue med $33\frac{1}{3}$ pCt., men saa skulde den bag efter svare en ekstra Skat i Formueskat. Det kan sikkert ikke være Meningen. Jeg tror ikke, det lader sig forlige med de Bestemmelser, der nu staa for Landets Vedkommende i alle Vedtægter, saa vidt jeg ved, og i flere — desværre ikke ret mange — af Købstædernes Vedtægter om Kildeartsbeskatning. Hvis jeg skulde tænke mig, at der skulde kunne opnaas noget i Retning af at forhandle om en anden Ordning paa dette Omraade, saa maatte det i hvert Fald ikke være paa anden Maade end den, at man sagde, at hvor man ikke vilde benytte Kildeartsbeskatningen, kunde der være Tale om at gaa til Indførelse af Formueskat. Hvorvidt det kan lade sig praktisere, har jeg mine store Tvivl om, og naar jeg udtaler min Villighed til at forhandle, kan det kun være ud fra dette Synspunkt, og ikke skal dermed være udtrykt nogen Villighed til baade at faa Kildeartsbeskatning og ved Siden deraf Formueskat. Det tror jeg maa indrømmes vilde være for glubsk overfor dem, der maatte besidde Formue, hvad enten den er bunden i Obligationer eller i fast Ejendom. Jeg indrømmer, som det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (Jørgen Jensen) ogsaa gjorde opmærksom paa, at der kan blive nogen Forskel med Hensyn til Beskatning af *dem*, der have anbragt deres Kapital i Sparekassen, samtidig med, at de have Gæld paa deres Ejendom, og *dem*, der have benyttet den Kapital, de enten ved Kreditforeningslaan eller paa anden Maade maatte have faaet, til at betale af

paa en Gæld, som de have haft i et eller andet Pengeinstitut i Forvejen. Men det er, som det ærede Medlem jo ogsaa indrømmede, Undtagelsestilfælde; og vi kunne ikke fastsætte de almindelige Regler under Hensyn til, at de i Undtagelsestilfælde maaske ikke ville være helt og fuldt retfærdige.

Det er de mere almindelige Bemærkninger vedrørende den personlige Kommuneskat, som jeg har fundet Anledning til at gøre. Jeg skal nu gøre nogle enkelte mere specielle Bemærkninger til de enkelte Medlemmer, der have omtalt Detailbestemmelser i Forslaget, for saa vidt jeg da ikke har været inde paa dem i, hvad jeg nu allerede har sagt. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) spurgte efter, hvad den egentlige Begrundelse var for, at jeg havde valgt ikke Kommissionens Forhøjelse af Nedsættelsesprocenten til 80 pCt. — eller skal jeg sige 15 pCts. Forhøjelse af Nedsættelsesprocenten —, men kun de 10 pCt., idet der ikke i Motiverne og heller ikke i mine Udtalelser var andet end en Henvi- ning til, at det sidste var det, der i Fjor blev vedtaget. Men der er heller ikke andre Grunde. Selvfølgelig indrømmer jeg, at det ikke er noget Principspørgsmaal, om man sætter 80 pCt. eller 75 pCt., det kan det jo ikke være; men naar der i Fjor var foreslaaet ikke 80, men 85 pCt., og Folketinget fandt, at det var for højt og satte det ned og vedtog 75 pCt., saa var der ikke for mig nogen Anledning til at fravige det. Jeg mente, at det var hensynsfuldt imod Folketinget, naar dette i Fjor havde vedtaget de 75 pCt. efter selvfølgelig at have overvejet, om man skulde tage enten de 85 pCt., som var foreslaaede, eller et andet Tal derimellem.

Saa henstillede det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), om der ikke kunde være Grund til at faa andre Regler med Hensyn til Fradragene for Børnene, for saa vidt Vedkommende har over 4 Børn og har en Indkomst af under 1,500 Kr., saa at man kunde tage en progressiv Skala, f. Eks. fra 50 Kr. for det første Barn, 75 for det næste o. s. v. Ogsaa der indrømmer jeg — og det er for Resten, tror jeg, ogsaa indrømmet af enkelte andre Talere i Gaar —, at der er noget tiltalende i det; og rent teoretisk er det selvfølgelig bedre. Men vi maa jo huske paa, at vi skulle, naar vi lave saadanne Love, ikke alene se paa det rent teoretiske, men huske paa, at de først og fremmest skulle benyttes i det praktiske